

פרשת כי תשא

קצר ומעניין לפרשת השבוע

זמני השבת

17:11	הדלקת נרות
17:20	מנחה
08:30	שחרית
10:00	תפילת ילדים
10:30	קידוש
16:30	מנחה
18:05	ערבית
18:06	צאת השבת

הודעות

מניין שישי בבוקר בשעה 8:30 בבית הכנסת.

שיעור פרשת שבוע של יהונתן וינטר בכל חמישי בשעה 20:30.

היכוננו היכוננו! בית הכנסת הקהילתי מזמין את חברי הקהילה הבוגרת לחגוג ביחד את כניסת חודש אדר ב. נפגשים בבית הכנסת הקהילתי בשעה 20:30 במוצאי שבת פרשת פקודי 5.3.22 לערב מהנה. מוזמנים להגיע עם מצב רוח טוב (ואפשר גם עם מאכל, שיצורף לשולחן) ולצפות להפתעות!

"ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר"

בקצרה: ה' מדבר עם משה בהר סיני, העם נהיה קצר רוח וחוטא בעגל. ה' שולח את משה "לך רד כי שיחת עמך אשר העלית מארץ מצרים", מבקש לכלות את העם, משה מכפר בעד העם ו-ה' ניחם על הרעה. משה יורד, רואה את העם וכועס.

והכעס שלו תמוה: ראשית, הוא זה שביקש לכפר על העם – למה יחרה אפך בעמך? זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך. והנה הוא יורד מההר וכועס בעצמו! שנית, מה נתחדש למשה שהוא כועס עתה? הרי ה' אמר לו שזה מה שקורה בתחתית ההר, האם לא האמין?

אלא שמשה, כמנהיג העם, מתפקד בשני מישורים, האחד כשליח העם והשני כשליח ה'. כשליח העם תפקידו להתפלל בעד עמו, לכפר עליהם, לייצג את האינטרסים שלהם מול ה'. כשליח ה' תפקידו להיות הזעם האלוקי על חטאי העם, ליישר את העם ולהחזירם למוטב. עדיף שיקבלו את כעסו מאשר את כעס האל.

ועדיין מעניין למה כעס דווקא עכשיו כשירד מההר, והרי ידע על כך מראש. והתשובות לשאלה זו מתחלקות לשתיים: [1] נתחדש לו דבר שלא שמע מפי ה' ו-[2] שונה מראה עיניים ממשמע אזניים.

לפי הגישה הראשונה לפירוש, נתחדשו לו המחולות – "וירא את העגל ומחולות". אמנם שמע מפי ה' שהעם חטא, אך לא ידע שהם שמחים בחטאם. כלומר, לא כעס על החטא עצמו אלא על הלך הרוח בעם, היעדר צער וחרטה. בגישה השנייה לפירוש הולך בעל העקידה ולשונו ביחס לשאלה הנ"ל: "אינה שאלה חמורה כל כך"; כלומר, השאלה איך משה כועס כעת על אף ש-ה' אמר לו על כך מוקדם יותר, אינה שאלה כבדת משקל, שזהו טבע האדם - להתפעל ממה שרואה בעיניו יותר ממה ששומע באזניו.

וכך כותבת נחמה לייבוביץ בהערת שוליים משעשעת בעניין: "ומה שנראה לבעל העקידה כקושי שאינו שאלה חמורה כל כך מפני שהוא תוצאה מטבע האדם, זה נראה לרבים מהחוקרים החדשים שלא מבני עמנו כקושי כל כך גדול וכסתירה כל כך עמוקה עד שלא יכלו לפותרה אלא ע"י המוצא הרגיל אצלם, שדברי ה' אל משה בפסוקים ז-י ופסוקנו על חרון אפו של משה ממקורות שונים הם, שאם לא כן איך יכול לחרות אפו עתה בראותו את העגל והוא שמע כבר כי עשו עגל?"

שבת שלום!

